

DE HOOP

PRYS DER INSERTIE:
20 centimen den drukregel.
40 centimen de reklamen.
Alle toezending van brieven, geld enz.
moet vrachty den opsteller toege-
zonden worden.

HUB. DE COCQ.
St.-Truiden. (Schuerhoven).

NIEUWS- EN AENKONDIGINGS-BLAD.

Godsdienst. Vaderland. Moedertael. Landbouw.

ABONNEMENT PRYS:
Voor de Stad 5 fr. per jaer.
} 5 fr. per 6 maanden
} 4-75 fr. per trimester.
Voor Buiten 6 fr. per jaer.
} 5-50 per 6 maanden.
} 2 fr. per trimester.

**Onze werkhuizen ter oorzake
der kermis gesloten zynde, zoo
zal het N^o van Woensdag niet
verschynen.**

SINT-TRUIDEN, 25 AUGUSTUS 1860.

STAETKUNDIG OVERZIGT.

De toestand van Italië is uiterst bedenkelijk en de krisis dreigend. Het italiaansche drama gaet met reuzenschreden zyne oplossing te gemoet, en thans mag Garibaldi zich verwachten zoowel aan een ongehoopten zegenaal als aan eene onverwachte nederlaag. Welke dezer beide gebeurtenissen zal verwezentlykt worden? Wie kan het voorzien?

Terwyl de roekeloze handiet zich gereed maakt om zyne rooversbenden tegen de Napelsche hoofdstad los te laten; terwijl hy den Paus te Rome bedreigt en de Oostenrykers te Venetië uitdaegt, manen hem van alle kanten vriendige of vyandige stemmen aan een einde te stellen aan die veront- rustende beweging, welke haer doel zou kunnen te buiten gaen en gansch Europa schokken, en zich tevreden te stellen met de gemaklyke verovering van Sicilië, en alzoo zyn werk der italiaansche eenheid onafgedaan te laten.

Die tael is gegrond niet alleen op de vyandige houding van Oostenryk, dat hem met eenen europischen oorlog schynt te bedreigen, maer ook op de gezindheden van Frankryk, dat, misnoegd over de verscheuring der verdragen van Villafranca en Zurich, tegen den vooruitgang van Garibaldi protesteert en dezelve afraedt; en buitendien Duitschland dat onlangs Oostenryk is toegenaderd, Engeland dat anders zoo haestig is om elke revolutionaire onderneming aan te moedigen, en Piëmont zelf, dat de gevaren der dreigende toekomst begint in te zien, vereenigen zich thans met Oostenryk en Frankryk, om een ontzagwekkend zedelyk veto tegenover Garibaldi's handelwyze en bedoelingen te stellen.

Wat zal Garibaldi doen? Zoo als de *Times* het eergisteren zegde, ligt het gansche geheim van den tegenwoordigen toestand, de sleutel van Italië's toekomst in het antwoord op die vraag gesloten.

De stad Napels was by voortdurend rustig. De regering maakte zich gereed tot den levendigsten wederstand. De koning heeft het opperbevel over de troepen genomen.

De aenlandingen der Garibaldisten in Calabrië zyn zeer talryk. Dezelve zyn grootendeels bewerkstelligd aan de kaep Dell-Armi, gelegen tusschen Reggio en Melito. Garibaldi heeft gezanten naar de andere provincien gestuurd om er de revolutie te wege te brengen, reeds heeft men te Napels vernomen dat er eene groote gisting in het landschap Basilicate heerscht. Het doel van den diktator is het napelsche kabinet alzoo in de noodwendigheid te stellen troepen op alle punten des lands te moeten zenden en Napels te ontblooten, en alzoo den aanslag op de hoofdstad gemaklyk uit te voeren.

Volgens eene depeche uit Florentië, zou de ontschepping van Garibaldi te Bagnara, onder Palmi, plaats gehad hebben, terwijl 2000 man zynen benden stand genomen hadden te Reggio; eene voorloopige regering is te Potenza uitgeroepen.

Men schryft uit Rome van den 18, dat het feest van den 15 aldaer goed is voorbygegaan. De voorzorgen door generaal de Noue genomen hebben eene Garibaldische manifestatie belet.

De 5000 soldaten van den gewezen hertog van Modena zullen dienst nemen by het pausselyke leger.

Garibaldi terugkomende van Capra, heeft een engelsch vaertuig ontmoet, dat hem 50,000 geweren en 13 groefkannons aenbragt.

Volgens een depeche uit Genua loopt het gerucht dat Garibaldi met 6700 man te Capo-dell-Armi, in Calabrië is ontscheept.

Er begint zich in Italië een nieuw beginsel van verdeeldheid te openbaren; er is eene nieuwe party welke de familie

Murat op den voorgrond tracht te schuiven. In een manifest van die party zonder naam van den schryver, wordt de eerzuchtige staatkunde van Sardinië gegipt en aen den dag gelegd, en de herstelling van de familie Murat te Napels wordt er behandeld als de beste oplossing van de Napelsche kwestie en het meest in het belang van Europa.

Aen het *Journal des débats* wordt uit Turyn geschreven dat de desertien in het sardinische leger by voortdurend aenhouden. Het leger bestaat uit niet meer dan 125,000 man, men gezegd heeft dat het tot 200,000 beliep.

Wy hebben berigten uit Constantinopelen tot den 14. Sir Bulwer had den Sultan de gevaren onder het oog gebragt welke het turksche ryk bedreigen, en over de onachtzaamheid van het ministerie geklaegd. Hy had den sultan aengespoord om den grootvizier Kepresli-Pacha terug te roepen, en Omer-Pacha naar Roumelië te zenden tot vervulling der zending die de grootvizier daer vervult. Deze raedgeving is slecht opgenomen, en Sir Bulwer schryft zyne mislukking toe aen den tegenstand van Riza-Pacha, minister van oorlog.

Eene depeche uit Constantinopel van den 20 bevat tydingen uit Damaskus tot den 9 Aug. Op die dagteekening hadden aldaer 800 aenhoudingen plaats gehad, maer de oproer ging nog altyd voort op verscheidene punten des lands. De oostenryksche consulaire-agent was er in geslaegd om de plundering der huizen van de joden te beletten.

Wat zou de wereld gelukkig zyn, zegt Sismondi, indien volken en opperhoofden eene van God komende magt herkenden, welke hen op den weg der misdaden en schelmstukken terughield! Het ware te wenschen dat de pausen van hunne aloude magt gebruik maekten! Het ware te wenschen dat een verbod of een kerkban, zoo als ten tyde van Gregorius VII, koningen en koningryken nog deed beven!

In den staet van tucheloosheid waerin wy vandaeg vervallen liggen, is het gezag der kerk de eenigste dyk, welke de overweldiging van de zedeloosheid en van het onrecht kan tegenhouden. Als de vryheid den menschen ontnomen werd, is het altyd de godsdienst geweest die ze heeft weten terug te winnen. In de X eeuw waren de volken niet in staet zich te verdedigen, hunne regten tegen het geweld te doen gelden: de godsdienst heeft de volken beschermd en gered. Te midden der algemeene regeringsloosheid, zegt Ancillon, verheft zich eene magt die op de goede rede der volken rust; dit gezag heeft veel goed aen Europa gedaan; de regtvaardigheid gebiedt ons dat door de kerk gedane goed te erkennen. In de middeuewen waer men geen spoor van maetschappelyke orde aantref, is het de kerk alleen die Europa van eene albedreigende barbaerschheid bevryd heeft: zy heeft liefdes-betrekkingen daergesteld tusschen de verwyderste volken; zy was een middenpuut, waer beschaving, regt voor iedereen en voor alles uit voortvloeide; zy stelde een breidel aen de gewelddary van keizers en koningen, en heeft altyd het noodzakelyke evenwigt weten te bewaren.

Het christendom, waeraen alle volken volgens de goddelyke instelling der kerk moeten aen toebehooren, is volledig, volmaekt in zichzelf, en het is aen dezels pausdom dat wy het behoud van den godsdienst, van de zeden en van het openbare regt verschuldigd zyn. Wanneer ziet men de dwingelandy, de willekeur de overhand krygen? Het is steeds dan wanneer keizers en koningen gelooven dat er niets boven hen is; het is alsdan dat de buitenspoorigheid eener ongeregelde en onbepaalde magt de afgrypselykste schelmstukken, de vyandigste aanslagen op de volksregten durft plegen. Is het niet vandaeg dat de liberale-maçonieke gouvernementen zich alle gezag toekennen en toeigenen, al wat regt en regtveerdig is van kant stellen en het volk, het arme volk verdrukken en hun nog alle lasten doen dragen? Is het niet vandaeg dat zy

woedende orkaen; het tempeest borst tegen het huis los: het was een akelige kersmisnacht. En nogtans alles ademde het geluk in den ouden zaal; want vrolyke en lieve gezichten en aengename en zoethuidende stemmen deden het aendenken aen het tempeest vergeten.

De goedhartige man, in eenen ouderwetschen zetel, had tegenover hem, in den anderen hoek van den haerd, zyne vrouw, even goed, even eenvoudig als hy. Hunne kinderen speelden rond den kersmisboom, en maekten spitsvinnige vergelykingen tusschen hunne geschenken. Het was waerlyk een gelukkig huisgezin.

« Aldus, vrouw, hebben wy morgen Kersmis. Wy hebben reeds menige gelukkige kersmissesten byéén doorgebragt! God, in zyne mildheid, heeft ons kinderen en rykdommen geschonken; hoevele anderen, braver dan wy, hebben niets dan armoede en ziekte te lyden gehad!

— Dat is waer, John; en ik vrees dat wy de goddelyke goedheid niet genoeg erkennen.

— En ik, ik vrees dat niet. Hier hebben wy overvloed van alles, zegde M. Lindly, terwijl hy eenen blik over de tafel wierp, en hoevele arme ongelukkigen moeten in dezen gelukkigen nacht de voorwerpen van eerste noodzakelykheid ontbeeren!

— Er is zooveel ellende in de wereld, John, wat kunnen wy er aen doen?

— Het is waer, Louisa, de nood is overal dringend; maer indien ieder ryke zyne arme geburen bystond, hoeveel ter

meestal roepen: boven my is geene magt! en dat zy den armen werkmán onder de stoffelyke magt doen gebukt gaen, na hem het geloof zynen voorouders in het hert uitgedoofd te hebben, dat troostelyke geloof welk hem een oneindig beter leven na dit ellendige behoelt.

Alles wat de liberalen doen en laten doen strekt om het volk ongelukkig te maken. Wat gebeurt er in Italië? Daer is het gezag louter dwingelandy omdat het niet steunt op het regt, op den godsdienst. En waer is het regt, de godsdienst in Italië? Worden zy daer niet schandelyk onder de voeten getrappeld? Is het niet het snodeste geweld dat daer de overhand heeft en den scepter voert?

Het volk door de revolutie meêgeslept gevoelt in zyne opgewondenheid de afwezigheid van den heelenden en troostvollen godsdienst niet. Zonder ongelukspropheeten te willen zyn, kunnen wy toch voorzeggen dat de reactie in Italië weldra verschrikkelyk zal zyn, wanneer het volk tot het bewustzyn zal wedergekeerd zyn, als de gewelddary er zynen troon van onrecht en onregtvaardigheid, van overheersching en verdrukking zal opgeslagen hebben; als het volk er zal verdrukt en verbryzeld worden zonder vooruitzicht op betere tyden; als het den godsdienstvriend niet meer zal vinden die hem de ranen in zyne angstvolle dagen gewoon was op te droogen, hem moed in te spreken en hem het hart naar den hoogen op te beuren.

Maer volken en mogendheden zyn nog met verblindheid geslagen; zy staen hun eigen gezag af; zy geven het in handen der revolutie die er welhaest zal weten gebruik van te maken om haer oogwit te bereiken, dat niets anders is dan de vernieling van den godsdienst en de volstrekte omkeering der maetschappy.

Leert maer op, liberale kopstukken, maekt het volk maer wys dat het hierna niets te hopen of te vreezen heeft; doet de menigte maer gelooven dat er geene pligten bestaen waeraen zy zich onderwerpen moet, en dat de rede, of hetgeen ieder mensch, te midden het gewoel zyners losgelatene driften, voor de rede aanziet, haer eenigste gedragslyn is, wat zal er alsdan van de samenleving geworden? Waer zal er goede orde, regtvaardigheid en geest van opoffering nog bestaen? Waer zal men de gemeene gevoelen, de van iedereen aengenomene denkbeelden vinden die de leden der samenleving tot hetzelfde lichaem maken? Weet gy, maçonieke kopstukken, tot waer gy de maetschappy alsdan zult gebragt hebben, als gy den volke zult wys gemaakt hebben, dat het geen leven meer aen de andere zyde van het graf te wachten heeft, waer lyden en arbeid zullen beloond worden? Op eenen vroegen morgen zal de maetschappy geheel en gansch onder het beheer zyn van het *Socialismus*, of liever, van het *Communismus*; daerna de revolutie, daarna het despotismus en daarna... de reactie... Maer na het loeijen van het orkaen zal de kerk met zynen smartheelenden godsdienst door het verdrukte volk weêr kinderlyk te voorschyn gebaeld worden, de kerk die alleen vryheid, regt en regtvaardigheid waerborgt, en zegesprekend zal zy weêr daer staen en van haer zal men zeggen zooals van de goddelyke wet: « *Justificata in Semetipsa.* »

HAEK EN OOGEN!

Lang genoeg hebben wy onze artikels op de tengere viool afgetrokken; vandaeg eens over de onmetbare contrebasse gegonsd dat de sterkste noordwinden er maer een kermisfluitje tegen zyn. Ware het ons gegeven gelyk den Engelschman de schepping in toom te brengen, het Great Eastern verbazend door de golven te werken, dan spanden wy onze snaren van den eenen pool tot den anderen over den bodem der

neêrgedrukte harten zouden er niet opgebeurd worden, en zouden reeds vandaeg eenig welzyn te beurt krygen. Alhoewel het uer reeds gevorderd en de nacht ontstuiumig is, zou ik nogtans reeds dezen avond myn gedacht willen ten uitvoer brengen.

— Morgen zal het nog tyd genoeg zyn, John; wie zou door zulk weder zich buiten kunnen begeven?

— Bah! Karel is sterk genoeg om met den knecht Bill uit te gaen, en wy hebben daer dien armen Beaty die zich in den val van de stelling het been gebroken heeft; hy kan in langen tyd niet meer werken; misschien lydt hy honger, en gy weet wel dat de honger naar morgen niet wacht. Wat meer is, het zou voor my eene innige vreugde zyn.

M. Lindly rookte zyne lange pyp aen.

« Wel! myn vriend, zegde mevrouw Lindly, ik ga hem eene mand met de noodige voorwerpen aenvullen.

— En ik ga u helpen, zeide de kleine Alice. Hy heeft een klein meisje van mynen ouderdom; ik heb het dikwyls hier over den weg zien loopen; misschien heeft de arme kleine ook honger; wat zoudt gy ook weenen, lieve moeder, zoo ik op dezen kersmisnacht honger en koude leed!

De kleine vleister kroop op eenen stoel en kuste hare moeder.

« Ik ook ga u helpen, riep Mary op hare beurt.

— En ik, zei Karel, ga mynen mantel aantrekken en Bill roepen.»

De toebereidsels werden in allerhaest voortgezet; van tyd

HET WEEZENKIND.

I.

Het was Kersmis. Het houten vuer brandde luchtig in den haerd van den ryken en goeden Lindly; het krikkelde, het flikkerde, het sprankelde zoo lustig, zoo hel dat men zou gezegd hebben dat het al zyne krachten inspande om ook het zyne tot het feest by te brengen, als of het begreep dat men het daer geplaatst had om den verjaerdag van de geboorte des Zaligmakers te vieren.

Het loof van den hulst met zyne blinkende en gladde bladen en zyne koraelvruchten, versierde de wanden der schoone zaal waer de oude gryzaerd zich met zyne familie bevond. De kersmisboom, beladen met de geschenken der broeders voor hunne geliefde zusters, overlommerde majestatisch de tafel met zyne van licht glanzende takken.

« Zet nog meer hulst, Mary; vieren wy het kersmisseest met liefde, met vreugde en met liefdewerken jegens onze geburen; laet ons dezen avond vrolyk zyn, myne kinderen, zeide de goede vader, terwijl hy zich vreugdevol en tevreden de handen wreef; want op eenen nacht zoo als dezen, geboortnacht van den Zaligmaker, werd hy veracht en verlaten door diegenen welke by kwam reddend met in eenen beestenstal ter wereld te komen.»

De regen kletterde tegen de vensterglazen, en de sneeuw, die de bodem bedekte, stooft in vlugtige draeiwolken vóór het

aerde, en schrompten er met den regenboog tot stryktok joelend op heen en weër. Ergo een woordje tot de mecaniciens, physiciens, wysgeeren en tot al de diep- en breeddenkers van dezelfde krib.

Reeds sedert men voor het eerste maal het runsel op het getande rad wist af te meten en berekend doen af te loopen, heeft men zich kunstgierig gevraagd: zou het niet mogelijk zyn een werktuig, een machien uit te vinden en daer te stellen dat zichzelf kon bewegen, door eigene kracht, behendig uitgecylferd in den zamenstel van een werktuig? of in andere woorden: is het *mobile perpetuum*, *le mouvement perpétuel*, de stoffelyke zelfsbeweging mogelijk? Eenigen zegden ja, dat kan gevonden worden; de gouvernementen gingen zoo ver miljoenen te beloven aan den gelukkigen uitvinder. En menige mecanicien van de eerste broek en met nog onvolwassen knevel sprong des nachts uit het bed, liep in zyn hemd de trappen op en af dat alle muizen en ratten verschrikten, en juichte als Archimedes die het goud in het water leerde wegen: *Euryka*, ik heb het gevonden! en dan gelyk dame Perette van Lafontaine met hare eijers aan 't overleggen: hoe zullen wy de miljoenen gaen gebruiken? ik koop er my een schoon buitengoed voor; neen, ik wil nog liever in de stad wonen; maer indien ik dat geld eens op intrest uitzat? vier miljoen aen vyf ten honderd! dat ware van geen strooi! doch neen, ik zal er maer van leven; myn naam is toch onsterfelyk; geene juffer meer in gansch Europa of zy zal mynen naam met bevende roode lipjes uitspreken, en hem in haren calpyn benevens dien van haren Rolando dragen. *Lieve Christus!* dat zal iets geven in Europa!

Anderen van een ander gedacht schudden met het hoofd en riepen: Kullagie! dat kan niet zyn; want indien het zyn kon, dan ware het reeds sedert lang uitgevonden in onze negentiende eeuw, in onze negentiende eeuw wel te verstaen. Daerop antwoordden de twyfelers: waarom niet? wie weet wat nog verborgen ligt?... de schepping, schoon niet on-eindig, is toch onuitputbaer; in sterrekunde neemt men reeds geene ruimte meer aen; onze aerde verdwynt ingezwolven door den *paralaxe*.

Laet de Haek en Oogenmeester, als 't u belieft, ook eens spreken. Twee zaken vallen hier onderzocht te worden: 1° Hoe eene beweging voortgebragt door het mechaniek die zichzelf tot oorzaak dient? 2° Hoe deze beweging onderhouden? Neemt, by voorbeeld, de wereld in den zin der grieksche wysgeerte, den *Kosmos*, het heelal; het is niet genoeg dat de beweging aen de wereld eens gegeven word om alles in orde voort te brengen, deze beweging moet ook onderhouden worden. Ergo twee punten. Om het *mobile perpetuum* te maken moet gy eene *kracht* hebben die zichzelf in beweging stelt; maer begint met de webbe waer de spin aen het wirmelen is en eindigt met de zon, daer zult gy in de schepping altyd vinden dat elk wezen eene oorzaak van beweging buiten zich heeft; niemand is zyn eigen vader dan God alleen; *dus ook is God alleen* maer het *mobile perpetuum*. St.-Thomas, die, gelyk de Heer doktor Kempeneers het zoo schoon en zoo geestig in zyne *somme politique* schryft, in de XIII eeuw byna zoo geleerd was als onze hedendaegsche revuebekladders, vraegt of God een ligchaem heeft, en antwoordt neen; want om een ligchaem te hebben moest God eerst iets in zich bezeten hebben dat niet in beweging was, *quod fecerit prius in potentia*, en daer God eene *zuivere beweging is, actus purus*, kan hy by gevolg geen ligchaem hebben. Ergo is God alleen het *mouvement perpétuel*, daer het stof, *onverschillig* aen beweging, altyd door eene ontleende oorzaak moet bewogen worden. Die het *mouvement perpétuel* kan maken, *kan God dus maken!!!* Proficiat heeren van dat on-eindig werktuig! Hier komt eene vergelyking te pas. Ziet hier eenen kogel, die kogel heeft zich zelven gegoten, en gaet van zichzelf in Syrië door de borst van de Druzen vliegen, en komt weër in het kabinet van Louis Napoleon naer Parys terug!!!

Het schoonste van al: geen *mouvement perpétuel* mogelijk zonder *reden*; neemt hier de reden in den zin der wysgeerte; en of gy voor Mallebranche zyt of niet, alles is toch maer in de wereld *cause seconde*; er is maer eene oorzaak in de wezens, in *quo movetur et sumus*, de reste is kullagie. De mensch maekt veel van zynen neus met het roode lintje van zyne vryheid, maer God heeft hem toch altyd by den toom en roept hot en haer. Proficiat heeren van het *mobile perpetuum*; gy stelt eene tweede eerste oorzaak daer. *Vive le duellisme!*

Wat nu het behoud der beweging aengaet, dat is juist gelyk het voortbrengen dierzelve en kunnen wy hier niet uitbreiden, maer de schooljongens weten dat er eene gedurige schepping noodig is om die van het *Genesis* te onderhouden. Dus zal er nog een tweede *mobile perpetuum* noodig zyn om het eerste te onderhouden en dan zullen wy in de schepping dry eerste oorzaken hebben! Zoo komen wy nog aen den *Trimouti* der Indianen en aen den *Phé* van Egypte. *Christi!* dat gaet ver! De lezer zy zoo goed by te denken dat wy hier uit menigvuldigheid van stof moeten overslaan.

Nu een woordje over het mechaniek. Indien gy een rad doet draejen dat zou kunnen draejen blyven, maer het rad verslyt dat is te zeggen: het bezwykt in zyne beweging onder den tegenstand dien het vindt in het draejen, het opeengevryf der stoffen, de attractie der aerde, de lucht, enz. enz. Alles gehoorzaemt aen eene grootsche wet van beweging door God in de schepping aangestoken, zoodat men om het stoffelyke *mobile perpetuum* te behouden, den ganschen boel der schepping moest veranderen; dat het vuer water wierd, en de liberalen van St.-Truiden kathkeolien. Proficiat heeren! Ten

tot tyd nam M. Lindly de pyp uit den mond, en blies, met de vreugde op het gelaet, de dampige rookwolken des tabaks naer den hoogen, terwyl hy met geluk zyne blikken op zyne dochtertjes en op zynen zoon liet rusten. Eindelyk kwam Mary tegen haren vader leunen, Alice sprong hem op de knie, en Karel en de knecht begaven zich op weg.

Het kersmivuer flinkerde even snel; het licht der keerssen flakkerde even hel; de hulst scheen groener en deszelfs vruchten rooder; men zou gezegd hebben dat een onzinnbare geest het feest bestierde.

II.

« Ik zeg u, vrouw, dat ik niet weet wat wy gaen aenvangen; sedert gisteren niet het minste voedsel meer genoten; dat God ons toch bysta? »

— Dat God ons bysta! Jan, hernam vrouw Beaty; wy hebben ons met heel weinig bediend, sedert gy u gewond hebt, en nogtans zyn wy op dit oogenblik van alles ontbloed; ik heb nog geen 't brood den kinderen meer te geven; zie onze kleine, zy sterft van honger, en morgen is het Kersmis.»

Jan wrong zich van wanhoop op zyne harde en ellendige legerstede, en zuchtte diep; zyne vrouw verborg haer gezicht in de versletene sargie en slaekte hardscheurende kreeten; het arme wichtje snikte zoo bedroefd, zoo jammervol:

« Moeder, ik sterf; ik zie toch niet meer klaer; ik heb zoo honger, moeder lief, zoo honger; Oh! geef my toch een klein stukje brood.»

tweeden is er iets dat de dreamers van dat werktuig altyd vergeten, te weten: de wet van het *evenwigt*. Het is als of zy nooit een lood snuif hadden zien weegen!!! Een lood in eene schaal en een lood in eene andere zoo blyft de waeg in de klok. Maekt nu raders en hefboomen en winkelhaken, en overdragers en optrekkers, en veeren en gewichten, zoo veel als gy wilt, een lood blyft een lood, en een lood zal geen twee lood in beweging stellen. Indien men door een werktuig op honderd duizend kilos maer een millaertje kan uitwinnen, dan ware het gevonden, maer daer steekt juist de knoop in.

Dus *mouvement perpétuel*, eerste kullagie! Maer volgens eene revelatie aen Pellala gedaen, laet ons God de Vader daer aen werken, als hy van zin is eens goed te lagchen.

Jammer dat ons de plaets ontbreekt om onze gedachten uit te breiden, wy verzoeken nogmaels onze lezers zulks goedwillig zelve te doen.

Sunt certi denique fines, dat is te zeggen: men kan in alles te ver gaen, in Haek en oog en in Mekaniek.

Vsselyke schipbreuk van het Nieuwsblad van Hasselt.

Het is vandaeg St.-Truiden Kermis; wy komen nog een weinig bloem te kort; toe, jongen, draei eens aen de buil.

1° Het *Nieuwsblad* kermt alle weken dat het zich met de *Hoop* nog soortgelyke *buitenbladjes* niet kan inlaten... en roezelt ons in zyn laatste n^o zoo maer een artikelje af van ongeveer honderd dry-en-negentig drukregelen... Tien pond ossenvleesch voor den zemelkoopeer die daer zyn geld kan uitmaken.

2° Het *Nieuwsblad* stelt eene vergelyking daer tusschen de dagbladen en de bevolking der plaetsen waer zy geschreven worden. Volgens het *Nieuwsblad* zyn wy maer een *buitenblad*; zoo redeneert onze confrater. Hasselt heeft minder bevolking dan St.-Truiden, dus alle bladen van Hasselt, ook het *Nieuwsblad*, zyn maer *buitenbladjes*. Brussel heeft minder bevolking dan Parys, dus alle bladen van Brussel maer *buitenbladen*; Parys heeft minder bevolking dan Londen, dus alle bladen van Parys maer *buitenbladen*; Pékin, hoofdstad van China, zoo men tydens Helvetius beweerde, is de volksrykste van den aerdbol, dus alle bladen van Europa, enz. maer *buitenbladen*. *Quelle Chinoiserie!*

3° De *Hoop* geeft alle weken een artikel uit onder de spreuk: Haek en Oogen, het *Nieuwsblad* schryft er ook een als volgt: Oogen en Haken. *Bien tourné, n'est-ce pas?* de l'esprit partout! Ouff!

4° Het *Nieuwsblad* zegt zonder aenduiding dat wy het *Journal de Bruxelles* afschryven, omdat wy het liberalismus bemoeid denken met de vernietiging van den godsdienst. Maer de *Civilla catholica* van Rome, de *Revue catholique* van Leuven, de *Annales historiques* van Luik, alle catholyke dagbladen van de wereld beweerden zulks ook. Dus schryven zy allen het *Journal de Bruxelles* af. Dat is syn hé?

5° Het *Nieuwsblad* rekent het zich tot eer van ons bestreden te worden en roept als een dol schaepe:

*Rien ne manquait à sa gloire;
Il manquait à la nôtre!*

Daer heeft hy groot gelyk in. Wy hebben over de 700 abonnenen en hy slechts 15 en dat nog *geleerde*; ergo is het een eer voor onzen confrater dat wy ons genadig met hem bezig houden.

6° Zoo zegt het *Nieuwsblad*: « de luimige journalisten houdt zyne tegenstrevers voor den gek... als het gekken zyn, nota bene. Ach myn allerliefste *Nieuwsblad*.

7° Het *Nieuwsblad* zegt dat wy uit groote dagbladen ons nieuws trekken... Onze confrater moet dus het nieuws... byzonder dat tegen priester en klooster, uit zynen duim hazelen... Het zoo ernstig en verstandig *Nieuwsblad* verdedigt de liberalen van Limburg tot op de derde huid. *Vivent les gens d'esprit et les autres!!!*

Niets zoo kostelyk dan de beet!

Gelyk het aen eenen ezel onmogelyk is zyne ooren te verbergen, is 't even onmogelyk aen de beet haren langen hals onder den grond verstoken te houden, gedurig schreeuwt en tiert en raest en gonst zy:

Blyf er niets voor onze boeren
Over, die de mestkar voeren,
En die zweeten als 'nen das,
'T is nog maer zoo het vroeger was....

En hierop kiezelweg op kiezelweg naer het kostelyke beentland geleid op kosten van den burger van de stad, om de geliefkoosde, de getroetelde beet zachtjes en zoetjes naer de Fabriek te vervoeren. Ja, ja, burgers, alle administratieve kennissen liggen in de beet opgesloten, omdat zy met de geldbeurs in de hand alles weet te dwingen. Was er maer eene beetekop in de *Zoutstraet* te vinden geweest, wellicht zou die commercie-straet reeds lang aen de circulatie teruggegeven geworden zyn, en zouden derzelver bewooners reeds geene twee maenden op hunne vingers hebben moeten fluiten en op hunne kalanten zitten wachten, welke reeds verlopen zyn. Zal de Sinttruidense minister van openbare werken *zonder nut* de schade vergoeden welke aen de *Zoutstraet*-bewooners door den slechten staet dier straet toegebragt is! Is het geene schande voor St.-Truiden eene commercie-straet, gelegen in het hart van de stad, op te delven, den uitgedolven grond er twee maenden lang laten met hoopen in liggen, en

Een kind, pas een jaer oud, lag neffens zynen vader; het had de laetste melk uit de verdroogde borsten zynner uitgegamelde moeder getrokken. « Ah! Jan, wy kunnen het tot morgenvroeg niet volhouden, » gilde de arme vrouw.

De vader, het hart vol wanhoop, weende als een kind. De kleine Nelly verroerde zich niet meer, de flauwte had haer het bewustzyn ontnomen. De moeder drukte ze tusschen hare armen, maer het hoofd van het arme kind viel bewegeloos achterover....

De deur stond open; Karel en Bill aenschouwden verstomd dit droevig toneel, dat door het twyfelachtige licht van in eenen hoek geplaatste blikken lamp schemerachtig verlicht werd. Geen kersmivuer in den hard, en het was toch zoo bitter koud; geen kersmisboom op tafel, en de honger woedde nogtans zoo verschrikkelyk in dat armzalig huisgezin. Bill ontstopte ylings eene flesch wyn, nam het kind op zyne knieën, en liet eenige druppelen in 's wichtjes mond vallen; het kwam weldra tot zichzelf. Vader en moeder staerden sprakeloos met strakke blikken, de vreugde neep hem de borst.

Karel bood den zieken vleesch, brood en wyn aen, en bad insgelyks vrouw Beaty te eten, en weldra was het arme huisgezin hersteld en getroost.

Dat God u zegene, M. Karel, zonder u leefden wy morgen vroeg niet meer, zeide de arme vrouw.

— En morgen, Kersmis! riep Karel uit; maer zyt gerust; vader heeft my gelast u te zeggen dat hy zorg voor u zal ne-

alzo de circulatie te beletten. Neen, het is geene schande voor St.-Truiden, maer wel voor den administratieven man die met de werken der stad gelast is, en die de intresten der burgers niet beter verstaet of wil ter harte nemen. Nu begint men te ontruimen, ja, als het kalf verdrongen is, als de kalanten van de *Zoutstraet*-bewooners verlopen zyn; vraeg het aen hen zelve en zy zullen het u antwoorden. Als men de eer heeft de vertegenwoordiger en verdediger der regten zynner medeburgers te zyn, dan komt men zyne pligten niet na als men zoo maer alles effen af laet gaen gelyk het gaen wil; maer de vertegenwoordiger die de burgerintresten krenkt, is zyn mandaet onwaardig, en des te onwaardiger als hy nog onbeleefd en onbeschoft genoeg is eenen deftigen burger barsch en norsch te antwoorden, die hem de opmaking der straet komt afvraegen om zyn graen kunnen in te varen.

Nog eens, het is jammer dat gansch St.-Truiden met geene beet en beplant is, ah! dan... maer *Motus!*

..... Genoeg ik zwyg.
Ik voel dat ik de koorste kryg,
Als ik spreke van die venten
Die zoo alle regten schenden,
En ons nog by 't klare licht
Spuwen in het aengezigt.

Als de intrest de voordeur intreedt, gaet de wysheid door de achterdeur uit, en vaccineert dan de beet zoo veel gy wilt, gy zult haer het verstand toch niet inenten. Opgestap dus, burgers, het wordt haest tyd dat gy eens laet zien dat gy vertegenwoordigers wilt hebben die uitsluitelyk *uwe* intresten, en niet de *hunnens*, bewerken. Als gy de beet het roode lintje weër aendoet, dat is een teken dat gy uwe belangen niet verstaet, dat gy de beurs wilt openlaten om de kiezelwegen voor de beetekar blyven te betalen. De *Hoop* zal voortgaen met uwe regten te verdedigen, blyft haer getrouw, trekt met haer moedig de bres op, en de overwinning blyft aen ons.

Supplement aen het programma van 't Kermisfeest der stad St.-Truiden.

Daer de plakbrief of het gedrukte programma der oude keizerlyke stad van St.-Truiden, ter oorzaak der menigvuldige feesten, welke er op te lezen staen, te klein viel, en het geen plaatsje heeft kunnen verleenen aen de barakken der Piroos en der kunstmakers van allen slag, zoo moet de *Hoop*, om die ydele plaets te vervullen, er een woordje van reppen.

De hemel dreigt ons tegen te zyn, de menschen zyn ons niet mede en daerom hebben de bovennatuerlyke wezens medelyden met ons gehad. De twaelf teekenen des zoudiaks zullen het eene al hinkend, het andere al bulderend, het derde al springend uit den hemel afdalen. De rouw waerin de hemel sedert zoo langen tyd gedompeld is, zegt ons dat zy reeds van over vier weken aen 't vallen zyn, om van uit de lucht tot in het midden der bevoorregte St.-Truidenaren af te dalen. De leeuw en de var zullen het eerste op den markt staen omdat deze de zwaerste zyn en natuerlyker wyze sneller zullen vallen.

Daerop zullen al de andere volgen, en dan met een slag van een goochelstokje zullen er twaelf prachtige paleizen opvryzen, waerin die schepselen van nieuwen aerde hunne keuken zullen houden en hun slapens vinden. Den eersten dag van kermis zullen zy niets doen tot vermaak der burgerklas; den tweeden dag zullen zy eene *phantome* of stomme komedie spelen, waerin de kleinste de grootste zullen opslokken, ze weder uitspuwen, en hun dan eene tromp op den neus zetten. Daarna zullen zy zich weder allen laten omhoog vallen, en achter hen zal eene hemelblauwe wolke opstyggen, waerop in *grootte, grootte, grootte* letters zal staen. « Burgers, gefopt! Gefopt burgerkens; wy zyn slechts eens van onze hemelzetels afgedaald om met u kennis te maken, en niet om u te vermaken. Het geld dat de *entrée* uw gekost heeft, nemen wy naer de Maen mede. Tot tegen het jaer, dan brengen wy u met de Kermis *zes volle vastedagen* mede, maer wy moeten eerst zien hoe het met de eklips zal afloopen welke tegen volgenden oktober moet plaets hebben.

Laet ons dus in ruste terugvallen, hangt den rouwsluier over uwe kermis, en in plaets van muzyk te hooren of Piro te zien, zingt een *miserere* en een *de profundis* over de Kermis der Limburgsche stad. » Amen.

Overzetting des briefs welken onze heilige Vader de paus pius IX, den baron de Schierveld overgezonden heeft in antwoord op het adres van Limburg.

Geliefde Zoon, heilgroet en apostolische Zege.

In het midden onzer uiterste benauwdheden, hebben wy eenen overgrooten troost en vreugde gevoeld, by het ontvangen des briefs welken gy en de ontelbare menigte geloovigen van allen rang en staet der provincie Limburg ons hebt doen geworden. Want op iederen regel des briefs schittert uwe kinderlyke godsvrucht en de aengekleeftheid der katholyke Belgen wegens ons en den stoel van Petrus uit. Uwe landgenoten geven er een schitterend bewys hunner gehoorzaamheid en liefde wegens ons, terwyl zy hunne verontwaardiging en droefheid niet verbergen over de onrechtvaardige en heilig-

men tot dat gy hersteld zyt, M. Beaty; daarna zal hy u werk verschaffen.»

Onmogelyk is het al de dankbetuigingen dier arme lieden uit te drukken. Karel gevoelde zich gansch gelukkig; Bill wreef zich de tranen uit de oogten met de mouw van zyne vest, en beloofde hun alle weken eenen frank van zyne huer te geven. Konde eens de ryke uit de diepte zynner warme vertrekken, waer alles weelde, genoegte en geluk uitwasemt, eenen enkelen oogslag werpen in de leemen hut van den armen, zonder twyfel zou hy zich herinneren dat Kersmis een heilige tyd is, en zyn overschot zou den overloed op de vermolde en wachtende tafel van den armen brengen.

Toen Karel en Bill terug keerden, schenen zy den regen niet te gevoelen die hen door het gezicht sneed, noch het tempeest te hooren, dat met woede loeide. Zy stapten vooruit naer de zee; want het landgoed van M. Lindly strekte zich tot daer uit.

« Blyf staen, Bill, riep Karel ylings uit; ik geloof noodkreten van de zee te hooren!»

Bill luisterde aandachtig; hy ook hoorde noodkreten die het gebulder van het orkaen oversteegen. Daarna kwam het gebrom eens kanonschoots op de kust uistervan.

« Het is eene schipbreuk, M. Karel! Dat God medelyden met hen hebbe; zy hebben weinig kans zich te redden! »

(Wordt vervolgd).

scheidende aanvallen tegen ons wereldlyk gezag, en het gezag van den heiligen Stoel. Die aanvallen worden ons gedaan door de hardnekkigste vyanden der katholyke kerk, die niet aarzelen alle goddelyke en menschelyke wetten met den voet te trappen. De uitdrukkingen uwer gevoelens zooals die uwer landgenoten, die waerdigste Zonen der katholyke kerk, hebben dus grootelyk ons hert verheugd, en verdienen den grootsten lof. Aen u geliefden Zoon, laten wy het thans over dit, in onzen naem, aen de geloovigen uwer provincie kenbaar te maken, en wy twyfelden geenszins of vurige en aenhoudende gebeden zullen door u en door hen tot den *Allerhoogste* gestuurd worden, opdat hy gewaerdige de groote, talryke en dreigende geessels van zyne kerk af te weeren, dezelve in gansch de wereld uit te breiden en te verheerlyken door nieuwe en schitterende triomfen, en ons te helpen en te troosten in de groote verslagenheid waerin wy ons bevinden. Wy, van onzen kant, zullen niet nalaten van dien God van alle barmhartigheid ootmoedig en onophoudend af te smeeken, dat hy voor U en voor alle Geloovigen van Belgie, die ons dezen brief overgezonden hebben, de overvloedigste schatten zyner genade opene, en onder de bescherming dezer bovennatuurlyke hulp, en tot teeken onzer vaderlyke liefde, is het, dat wy U en alle uwe medetekenen, uit het diepste onzer ziel, den Apostolischen Zegen overzenden.

Gegeven te St.-Pieter te Rome den 12 April 1860.

Het veertiende jaer onzes Pausdoms (geteekend) Pius IX.

Aen onzen geliefden Zoon, baron L. de Schiervel.

De *Indépendance* kondigde dezer dagen aen, dat te Brussel eene komiteit ingerigt was om aelmoezen in te zamelen voor de ongelukkige kristenen van den Oosten.

Indien de inzamelingen, gedaan voor den St.-Pieters-Pening, vallen onder de toepassing van het besluit van 1825, genomen tegen de schooijers, des te meer vallen deze, gedaan voor ons geloofsgenoten van Syrie, onder de toepassing van genoemd besluit.

Ziedaer de liefdadigheid helet of verhinderd in hare lofbaerste werkingen. Het zal genoeg zyn dat een schyn-liberale burgemeester, de toelating van te *bedelen* weigere, om de bewerkstelling der edelmoedigste en liefdadigste gevoelens te beletten, en de personen die offeranden zullen ingezameld hebben voor de kristenen van Syrie zullen voor de balie eener correctieele regtbank betrokken worden gelyk de landloopers en kwaeddoeners.

Neen het besluit van 1825 heeft geen diergelyke ongerechtigheid kunnen willen, of wel dit beweelyk besluit van een vervallen gouvernement is afgeschafte door onze zoo vryzinnige en verdraegzame Constitutie, welke ons uitsluitend liberalismus alle dagen tracht te vernietigen.

Ter gelegenheid der afschaffing van het oktrooi-regt, hebben eenige vleijsers het gedacht ongevat eene inschrijving te doen openen voor de gemeente-raden, ten einde een presentje te doen van ten minste 500,000 franks aen den heer minister Frère. Te Romen vergenoegden zich de groote mannen met eene burgerkroon; maer onze Richelieu die zoo gemakkellyk de meerderheid der Kamer kan doen dansen gelyk by schuifelt, wil eene kroon die oneindig meer weerd is dan zy hem gekost heeft. De gemeente-raden van Doornyk, Mechelen, St.-Nikolaes en Hasselt hebben geweigerd deel in de inschrijving te nemen, en zy hebben gelyk, want: of wel de wet die de oktrooijen afschaft, is nuttig aen het land, en dan heeft mynheer Frère slechts zynen pligt gedaan met dezelve voor te dragen: of wel die wet is nadeelig aen het land — zy is het zelfs voor vele steden — en dan waertoe die beloning?

Kerkelyk Nieuws.

De heer Saron, kapelaen te Sutendaal is in plaatsvervanging van den heer Hubert Kerkhofs te St.-Truiden benoemd. De heer Hubert Kerkhofs, by zyn vertrek uit St.-Truiden, heeft een diepen indruk van droefheid in het hart zynen talryke kennissen en vrienden gelaten. Hy was een dier mannen welke men altyd met vreugde bezit, en nooit dan met diepe ontroering ziet vertrekken. Sedert twaelf jaren pastoor in de parochie van Sint-Gangulphus, te St.-Truiden, was hy beziel met dat kristelyk gevoel dat het karakter des waren dienars Gods kenschetst. Raedsheer van den twyfelachtige, geleider en trooster des ongelukkige en lydende, en steun van den arme was hy een vader voor alle geworden. Zyne vreedzame inborst, en zyne ongeveinsde vriendschap hadden hem de achting van iederen burger verworven. Niet wonder dus dat alle hem, met de tranen in de oogen en rouw in het hert, vaerwel hebben hooren zeggen, aen hen die hy als vader bestierd en bemind had, en in wier gedachten hy leven zal zoo lang de echte deugd hare bewonderaers vindt in de herten, welke dezelve weten naer waarde te schatten.

STADSNIEUWS

Woensdag 11. is de prysdeeling in het gesticht der dames Ursulinnen met eenen buitengewoonen luister gevierd. Een groot getal geestelyken en de byzonderste familien der stad vervulden den ruimen zaal. De plegtigheid werd ondermengd door fraeije zang- en pianostukken welke met veel behendigheid en kunst door de leerlingen zyn uitgevoerd geworden. Met eene innige voldoening hebben wy de Romance aenhoord gezongen door de jufvrouw Eugénie Herman, zoo als ook de solo door de jufvrouw Joséphine Ghincau.

De zuivere en fransche uitspraak welke al de leerlingen van dit gesticht als eigen schynt, is algemeen opgemerkt geworden. In een woord dit letterkundig feest pryst het instituut zelf en geeft genoegzame waarborgen om ons te overtuigen dat het onderwys er grondig en volledig is, en aller vertrouwen verdient, om het vormen van hart en geest der kinderen aen de voortreffelyke en verstandige leiding der dames Ursulinen onzer stad over te laten.

— Donderdag 's morgens heeft de prysdeeling plaats gehad aen de leerlingen van het externat. De jufvrouwen Baltus en L'hoir zyn byzonder opgemerkt en toegejuicht geworden in het uitvoeren der stukken. De fransche zuivere uitspraak getuigt genoeg van het welingerigte onderwys der dames Ursulinnen, welke wy niet genoeg kunnen bedanken onze stad met zulk een schoon gesticht begunstigd te hebben. De uitslag welke zy reeds bekomen hebben, waarborgt hun de toegenegenheid welke zy reeds algemeen genieten, en welke nog altyd zal aangroeijen. Men moet maer een weinig met het onderwys bekend zyn, om aen de yverige en geleerde religieusen te voorspellen dat de christelyke en wetenschappelyke

lyke opvoeding, welke zy aen de hun toevertrouwdde kinderen zoo ruimschoots geven, hun het vertrouwen aller familien zal verwerven, en wy weten dat zy door alle goedenkende menschen van nu af reeds ondersteund worden. Het letterkundig feest van 1860, is de schoonste lof onzer dames Ursulinnen, en wy zyn innig verheugd er aen tegenwoordig geweest te zyn.

Verschillende Tydingen.

— Men schryft uit St.-Nikolaes:

De jongen die naby Antwerpen en Merxem zoo deerlyk vermoord werd, is onze stadsgenoot de heer Antoon Geerts, zoon van den adhtbaren heer notaris. De droefheid beschryven die deze ongelukkige familie in rouw gedompeld heeft, ware onmogelyk.

— Een blad van Antwerpen deeld omtrent deze zaak nog het volgende mede:

's Morgends om 4 uren, werd het lyk door twee metsers, die naer hun werk gingen, ontdekt en uit het water gehaald. Het lyk dat eerst naer Merxem werd gebragt, is gisteren naer het gasthuis overgevoerd, waer dokter Rul de lykschouwing heeft gedaan.

Uit de lykschouwing is gebleken dat er wel eene moord heeft plaats gehad. Men heeft bevonden, dat men den ongelukkigen Geerts door eenen slag op het hoofd, naest het oog, bedwelmd heeft geslagen, waerna men hem, volgens men vermoedt, in den rug heeft gegrepen, en alzoo met het aenzigt in het water versmacht. De vermoorde is tusschen de 20 a 25 jaren oud, en moest eene som van 500 fr. overbrengen voor de maetschappy Peuwels.

Maendag middag heeft de veldwachter Mol, van Merxem, bygestaan door de gendarmerie, alhier op de Paerpemerkt de genaemde Hendrik Vekens, van Turnhout, werkman aen de fortifikatien, aengehouden, terwyl hy in vigilantie reed, onder beschuldiging van den dader te zyn van dien afschuvelyken moord.

— Een dienstmeisje, die in een hôtél van Parys, een' ziek geworden vreemdeling, gedurende eene maend, dat is te zeggen tot dat hy huiswaerts kon keeren, met verkleeftheid verzorgd had, is daer voor op het onverwachts beloofd geworden. Zy heeft dezer dagen uit Lyon eenen brief ontvangen van eenen notaris, die haer aenkondigde dat een ryke koopman, M. R..., die de vreemdeling in kwestie was, overleden is, en haer een bezet van 200,000 fr. heeft gedaan.

— De eerw. P. Leroy, apostelyke prefekt der Lazaristen in Egypte en Syrie, is te Beyruth overleden aen de gevolgen der vermoeijenissen en schrikkellyke onsteltenissen, die hy in deze laatste tyden heeft uitgestaan; hy bevond zich te Damas op het oogblik dat de moordery aldaer plaats had, en is kunnen invlugten by den emir Abd-el-Kader met de andere paters Lazaristen en de Zusters van Liefde.

Pater Leroy was de stichter der huizen van Alexandrie, Damaskus en Beyruth. In eenige uren tyds heeft hy zien vernielen en verbranden het hospitaal, het klooster der Zusters en de kerk, welke hy te Damaskus heeft doen bouwen.

— Een zonderling gevecht is den 2 July jongleden in Bessarabie geleverd. De eene party bestond uit 20,000 personen en dry kompanijen soldaten, de andere party uit een leger sprinkhanen. Nadat in de meeste gewesten van Bessarabie de sprinkhanen verdeeld waren, kwamen zy in het gouvernement Cherson aen. Die zwerm breidde zich over het land uit in een uitgestrektheid van 60 wersten lengte en 20 wersten breedte; den 28 juny trokken de sprinkhanen over de Dnjester in een uitgestrektheid van 8 wersten.

Den volgenden dag bereikte de zwerm de kust en daelde op de bosschen en visscherijen. Spoedig hadden zich omstreeks 10,000 menschen vereenigd, die een strydlinie van 15 wersten vormden. Daerby voegden zich de dry kompanijen, om bystand te bieden. Eene andere strydlinie bevatte 9,000 menschen. Alle die lieden, op bevel vereenigd, verdelgen de sprinkhanen tot 12 July. Maer 't is te twyfelden of zy geheel vernietigd zyn, want, naer men verneemt, hebben zy op eenige plaatsen de verdedigingslinie doorgebroken en zyn naer het binnenland getrokken. Ook te Odessa en den omtrek heeft zich de sprinkhanenplaeg vertoond. Bovendien heeft men daer een soort vlinder of kapel gezien, de *papilio cardui*, in zulk een hoeveelheid, dat de zon er door verduisterd werd.

Aangelegenheden van Italie

— Uit Messina wordt, zonder dagteekening, aen den *Morning-Post* geschreven:

« Gisteren avond hield Garibaldi eene revue over de nationale garde en sprak haer volgenderwyze toe:

« Soldaten!

« Tot hiertoe is het gouvernement voorloopig geweest; doch dra zal 't gevestigd en innig verbonden zyn met dat van den » eerlyken koning. « Spoedig zal ik Sicilie verlaten om een ander zending te vervullen. 't Is met leedwezen dat ik u verlaet en uit den grond myns harten dhnk ik u voor 't geen gy voor my gedaan hebt.

« Ik spoor u aen uwe krygstoerusting en voort te zetten en bid u eensgezind te zyn om de door u gekregene vryheid te behouden. Wapent u dus om uit uw geliefd vaderland Italie den vreemdeling, die het onder zyn juk heeft gebogen, te verjagen. Frankryk wendt al de poogingen zynar diplomatieke agenten aen ten einde de oprigting van een innig vreemd Italie te beletten; maer naer Frankryks stem wordt nergens meer geluisterd. Wat my betreft, ik ben volmaekt hare waerde. »

— Het volgende artikel van de *Monde* heeft in de hoogste mate de aandacht van het publiek getrokken, te meer daer het ten eenenmale afwykt van den toon, gewoonlyk door de fransche organen gehouden:

Heeft de keizer van Oostenryk van de landing der Garibaldi'sten op het Napolitaensche vasteland een *casus belli* gemaakt? Deze gewigtige vraag beheerscht thans alle overige vragen; men beseft dat zy den oorlog of den vrede bevat.

Sommige dagbladen antwoorden bevestigend, andere loochenen bepaeld. In dien twyfel blijft dengenen die in de geheimen der diplomatie niet zyn ingewyd, het gezond verstand om de feiten te beoordeelen en daeruit een aenwyzing af te leiden.

Is de oorlog nog niet officieel door het Carbonarismus aen Oostenryk verklaerd, hy is dit evenwel zedelykerwys van Rome tot Venetie, van Venetie tot Weenen. Het Weener kabinet is mitstiden gewaarschuid en staet tusschen twee keuzen: of te wachten dat de brand ten zynent uitbreke, of voorwaerts rukken om hem te voorkomen; gaet het tot den aenval over dan is het zeker binnen korten tyd de italiaensche revolutionairen te verdryven; treedt Frankryk tusschen beide, dan heeft het Duitschland achter zich, en Pruisen zal naer den Rhyu oprukken.

Oostenryks toestand is alzoo beter dan op het oogenblik toen het den Tessino overschreed om Piemont binnen te drin-

gen; en men moet met Oostenryks politiek onbekend zyn om te gelooven dat het van dit gunstige oogenblik geen gebruik zal maken.

Ten allen tyde heeft Oostenryk zyne nederlagen door zyne behendige politiek weten te herstellen. Thans weet het dat, wanneer het Italie binnenrukt om Napels en Rome te redden, Frankryk gedwongen zal zyn de kansen eener koatitie te wagen, namelyk der vernielenden oorlog voor een vreemd belang en eene zaak, die het moet gezegd worden, verre is van al de sympathien van de fransche natie als in één bundel zaem te vatten.

LAETSTE TYDINGEN.

Napels, 19 Aug.

Een brief uit Napels meldt dat Garibaldi voor de tweede maal in de hoofdstad geweest is; dat het gouvernement het geweten heeft; maer dat de diktator er gerust is kunnen komen om zyn plan gereed te maken, terwyl er gene politie is.

Weenen, 25 Aug.

De generael Benedeck is dezen morgen uit Pesth aengekomen. Er is een groote raed van de ministers gehouden, en het plan der hervormingen is goedgekeurd.

BURGERLYKEN STAND DER STAD SINT-TRUIDEN.

Aengiften van den 22 tot den 24 Aug. 1860.

GEBOORTENS.

Mannelyk 0. Vrouwelyk 1.

HUWELYKEN.

geene.

OVERLYDENS.

geene.

kinderen onder de 7 jaren 1.

MARKTPRYZEN DER GRANEN.

ST.-TRUIDEN, 22 Aug.			ST.-TRUIDEN, 18 Aug.		
Tarwe	400 kil.	51—33	Tarwe	100 kil.	51—00
Koren	»	21—29	Koren	»	20—74
Haver	»	25—00	Haver	»	25—40
Garst	»	25—40	Garst	»	22—75

THIENEN, 17 Aug.			TONGEREN, 16 Aug.		
Tarwe	400 kil.	52—16	Tarwe	105 kil.	53—50
Koren	»	49—15	Koren	94	16—50
Haver	»	27—87	Haver	95	19—50
Garst	»	24—00	Garst	75	19—50

LEUVEN, 20 Aug.			AELST, 18 Aug.		
Tarwe	400 kil.	54—84	Tarwe	hect.	24—15
Koren	»	21—16	Koren	»	16—50
Haver	»	26—44	Haver	»	15—56
Garst	»	22—67	Gerst	»	11—96

HASSELT, 21 Aug.			LUIK, 20 Aug.		
Tarwe	400 kil.	52—00	Tarwe	105 kil.	54—50
Koren	»	20—00	Koren	94	19—25
Haver	»	26—70	Haver	150	56—25
Garst	»	21—00	Garst	94	20—00

DIEST, 22 Aug.			MECHELEN, 18 Aug.		
Tarwe	hect.	28—70	Tarwe	400 kil.	52—68
Koren	»	15—75	Koren	»	23—55
Haver	»	42—90	Haver	»	25—11
Garst	»	00—00	Gerst	den hect.	15—60
Aerdappelen den zak	4—25		Aerdappelen den zak	6—00	

M. LOUIS DELVAUX,

LANDBOUWER TE SINT-TRUIDEN,

heeft de eer het publiek kenbaar te maken dat zyne koe half-durhammer slach, een kalf geworpen heeft, den 10 dezer maend.

Die Koe welke onder N° 25 ten toon was gesteld, is buiten den wedstryd gezet geworden, welke op 17 July laetsleden plaats greep te Sint-Truiden, door de Landbouwers-komice van het Oosten, als niet vol zynde, niet tegenstaende de beweeringen des eigenaers, der mannen van de kunst, en der kenners die zich op de plaatsen bevonden.

Hy brengt het publiek die zaken ter kennis opdat het kunne oordeelen over de partydigheid of over de kennissen der personen waeruit de Jury samengesteld was.

St.-Truiden, den 20 Aug. 1860.

Te huren of te koop:

Een goed en welgelegen COMMERCIE-HUIS, genaemd de *Hazewind*, gelegen in de Hamelstraat te St.-Truiden.

Zich te bevragen by den heer E. Strauven, Hamelstraat.

Stoom Graen-Molen.

ALEXANDRE LELIEVRE, heeft de eer het publiek bekend te maken dat hy in MELVEREN-MOLEN, een Stoomtuig, (Machine à vapeur) komende uit de Werkplaatsen van de heeren gebroeders Spineux, te Luik, komt te plaatsen.

By middel van dit Stoomtuig is hy in staet gesteld iedereen op het spoedigste en beter dan ooit te bedienen.

Men zal ook altyd by hem kunnen bekomen, Tarwe en Rogge meel, per zak, van de beste kwaliteit.

